

[Bjørn Westh]

Jeg tror i øvrigt, det kan være meget fornuftigt, at det flertal, der peger på en bestemt statsminister, i dette tilfælde statsminister Poul Schlüter – og det flertal er jo bl.a. hr. Glistrup og hr. Niels Helveg Petersen – også er forpligtet til at bære pågældende statsministers finanslov igennem. Det kan alle efterfølgende statsministre få glæde af. Men det afgørende skete, da statsminister Poul Schlüter sidste år accepterede, at en finanslov blev vedtaget af et mindretal i Folketinget.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Det indgår nu i formandens overvejelser at standse de korte bemærkninger. Der er temmelig mange indtegnet i øjeblikket. De, der er indtegnet, vil få ordet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelveld (RV):

Jeg skal meget kort sige til hr. Gade, at det, der faktisk sker med hensyn til benzinafgiftnedsættelsen, er, at en automatik brydes, og at den blyfri benzin nedsættes forholdsmæssigt mere end den anden. Det vil give nogle andre virkninger. Det ligner ikke hr. Gade at være så totalt ukritisk over for en artikel i Ingeniøren.

Om finanslov 1990 bliver der sagt, at hr. Lykketoft og Socialdemokratiet overhovedet ikke har været indbudt til forhandlinger. Det er jo korrekt, kan man sige, i hvert fald ikke om den samlede finanslov, men kun om dele af den.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at finansloven er en del af et langt forløb. Det kan man måske lære noget af, når man sidder i juleferien og tænker over det halve år, der er gået, hvis nogen gør sig den ulejlighed. Den 17. oktober bliver forhandlingerne afbrudt. Den 23. oktober sender regeringen en udtalelse ud, der handler om, at man vil forhandle med Folketingets partier. Man vil undersøge mulighederne for et flertal med CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet. Den 7. november er der en debat her i salen. Jeg er overbevist om, at forløbet af den debat og den ordveksling, der fandt sted mellem statsministeren og Socialdemokratiets formand, var et led i en proces, som man måske ikke har gjort sig klart hvordan man selv indgik i. Man er i dette tilfælde Socialdemokratiet. I hvert fald var det klart for mig på det tidspunkt, at nu var der ingen vej tilbage. Nu var regeringen nødt til at undersøge, om det var muligt at

skaffe et flertal bl.a. sammen med Fremskridtspartiet. Det var den ordveksling, der fandt sted den 7. november omkring forhandlingerne om finansloven.

Renteafgiften og Socialdemokratiets overbud om at afskaffe renteaftalten med tilbagevirkende kraft fik finanslovaftalen til at falde på plads. Sådan er den historie, og der er ikke noget at sætte spørgsmålstegn ved i den sammenhæng.

Til hr. Bjørn Westh – nå, jeg har ikke mere tid, kan jeg se, så det kan jeg vende tilbage til en anden gang.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne citere lidt fra Ingeniøren, det blad, jeg ikke må citere fra, i hvert fald ikke må tro på.

»Ti tons ekstra bly fra biler når via benzinen til atmosfæren. Det er resultatet, hvis halvdelen af det forøgede benzinförbrug, som vil følge i hælene på næste års sænkede benzinpriser, kommer til at ligge på blyholdig benzin.«

Det er rigtigt, er jeg overbevist om. Hertil siger De Radikales ordfører, at fordi spændet øges, vil der komme et nyt incitament til borgerne til at gå over til blyfri benzin, og det modvirker så forøgelsen.

Det gør 10 tons bly til et mindre tal.

Herfor vil jeg egentlig gerne have dokumentationen. Hvad kan man sandsynliggøre? Hvor langt når vi ned, hvor meget mindre end 10 bliver det? Hvordan ligger det – og det er jo det vigtige – i forhold til regeringens samlede plan om at nedbringe forureningen af bly? Vi havde en forurening af luften i 1985 på 190 tons, og det var altså faldet i 1988 til 120 tons. Hvis Ingeniørens oplysninger passer, stiger den altså nu.

Jeg kan altså forstå, at Det Radikale Venstre sidder inde med en helt kraftig dokumentation for, at disse oplysninger ikke er rigtige. Ellers må jeg i hvert fald sige, at man højst kan sige et eller andet om, at man tror, det går på en anden måde.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Lykketoft, at Det Radikale Venstres problem ikke er Fremskridtspartiet. Det Radikale Venstres problem er, at